



Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrap-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 26. септембар 2012. године

Предмет бр. 319/09

Невенка РИСТИЋ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 26. септембра 2012. године,
уз присуство следећих чланова:

г. Марека НОВИЦКОГ, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ

г. Андреја АНТОНОВА, извршног службеника

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложену сагласно члану 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. године о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена 2. новембра 2009. године и уписана је 12. новембра 2009. године.
2. Дана 5. октобра 2011. године, Комисија је затражила од жалиоца да достави додатне информације. Дана 8. децембра 2011. године, Комисија је од жалиоца добила додатну документацију.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

3. Жалилац је бивша становница Косова са тренутним пребивалиштем на територији Црне Горе. Она наводи да је била запослена у друштвеном предузећу „Ексимкос“ у Приштини од децембра 1975. до 1999. године, када је отишла из безбедносних разлога.

4. Дана 31. маја 2007. године, жалилац је поднела захтев Косовској повереничкој агенцији (КПА) у коме тражи своје право на проценат удела од приватизације предузећа.
5. Дана 21. октобра 2007. године, КПА је објавила списак радника који су стекли право на проценат удела од приватизације, на коме се налазило и име жалиоца.
6. Децембра 2008. године, након сазнања да је предузеће приватизовано и знајући да се налази на списку КПА са именима радника који су стекли право на проценат удела од приватизације, жалилац је отишла у банку заједно са својим колегама како би узела део који јој припада. Међутим, открила је да заправо нема право да прими било какав новац од приватизације предузећа. Тада је контактирала је Посебну комору Врховног суда Косова која се бави питањима везаним за Повереничку агенцију (Посебна комора), која ју је обавестила да је 23. октобра 2008. године објавила одлуку да се њено име уклони са списка радника који су стекли право на проценат удела од приватизације. У својој пресуди, Посебна комора је навела да је та пресуда коначна, правно обавезујућа и да се против ње не може уложити жалба.

III. ЖАЛБА

7. Жалилац се, у суштини, жали на правичност поступка пред Посебном комором у погледу свог права на проценат удела од приватизације предузећа „Ексимкос“. Она тврди да је 24 године била на платном списку предузећа „Ексимкос“ и да је тако стекла право на прикладан проценат удела од приватизације, али да је њено право на правично суђење у циљу одређивања припадајућег процента од удела загарантованог чланом 6 § 1 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП) нарушено јер је Посебна комора није на исправан начин обавестила о поступку пред Посебном комисијом којим се тражи поновно разматрање њеног укључивања на списак КПА. Она се такође жали на то да је пропустом Посебне коморе да је обавести о својој одлуци да је уклони са списка КПА повређено њено право на одлуку у разумном временском року, загарантовано чланом 6 § 1 ЕКЉП.

IV. ПРАВО

8. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из чланова 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.

A. Неисцрпеност

9. У својим примедбама на прихватљивост жалбе, СПГС тврди да је жалба неприхватљива због тога што нису исцрпљени сви расположиви правни лекови. Он тврди да жалилац није искористила сва жалбена средства која су јој била доступна, конкретно, није уложила жалбу на одлуку Посебне коморе. У члану 3.1 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 наводи се да Комисија сме да се бави предметима једино након што сва остала доступна средства буду искоришћена.
10. СПГС цитира члан 67.12 Уредбе УНМИК-а бр. 2008/6 од 5. фебруара 2008. године о оснивању Посебне коморе Врховног суда Косова у вези питања која се односе на Косовску повереничку агенцију, који гласи:

„Одлука Судског већа, на коју се може уложити жалба, постаће пуноважна за жалиоца и Агенцију што је пре могуће након финализације одлуке, али у сваком случају не касније од 90 дана од датума када је жалба уписана у регистар“.

11. СПГС тврди да жалиоцу никада није био забрањен приступ овим правним лековима и да се, стога, по том основу не може позвати на могућу повреду члана 6 ЕКЉП.
12. Комисија се не слаже са тврдњом СПГС-а да је жалилац имао право жалбе на пресуду Посебне коморе. Заправо, жалилац није имала право на жалбу у тренутку када је обавештена о пресуди Посебне коморе. У тренутку доношења пресуде од стране Посебне коморе, 25. октобра 2008. године, нису биле могуће жалбе на пресуду Посебне коморе. У овој пресуди Посебне коморе јасно се наводи да је „Пресуда коначна, правно обавезујућа и да се против ње не може поднети жалба“.
13. Уредба УНМИК-а бр. 2008/4 од 5. фебруара 2008. године којом се врши измена Уредбе УНМИК-а бр. 2002/13 о оснивању Посебне коморе Врховног суда у вези са питањима која се тичу Косовске повереничке агенције, која је обухватала могућност подношења жалбе на пресуде Посебне коморе другој комисији Посебне коморе, и која је првобитно требало да ступи на снагу 31. марта 2008. године, накнадно је измењена уредбама којима је одложена њена правоснажност до 31. децембра 2008. године (видети Саветодавна комисија за људска права (ХРАП), случај *Тодоровић*, бр. 33/08, одлука од 17. априла 2009. године, § 35). Комисија не види ниједан разлог због кога би одступила од закључака у предмету *Тодоровић* и стога одбацује тврдњу СПГС-а.

Б. Правичност поступка Посебне коморе

14. Жалилац наводи да није имала прилику да учествује у поступку Посебне коморе против ње, чиме је повређено њено право на правично суђење.
15. СПГС тврди да је жалилац изабрала да не учествује у поступку пред Посебном комором како би поткрепила наводе да је њено искључивање из списка радника који су стекли право на проценат удела од приватизације последица законом наложене дискриминације. Сходно томе, СПГС тврди да није било повреде члана 6 § 1 ЕКЉП у погледу правичности поступка Посебне коморе и накнадне пресуде којом је жалилац искључен са списка КПА радника који су стекли право на проценат удела од приватизације.
16. Комисија напомиње да жалилац наводи да није била упозната ни са каквим информацијама по питању тога да је њен статус радника који има право на проценат удела од приватизације уопште и доведен у питање. Према њеним наводима, последња информација коју је примила у вези са овим питањем је била та да се њено име не налази на коначном списку КПА радника који су стекли право на проценат удела, од 21. октобра 2007. године. По овоме изгледа да она није имала разлога да доставља поднеске Посебној комори у погледу процеса о коме ништа није знала.
17. Комисија је мишљења да овај део жалбе покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да овај део жалбе није очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 и одбацује приговор који је уложио СПГС.
18. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалбе био проглашен неприхватљивим.

В. Кашњење са уручењем пресуде Посебне коморе

19. СПГС није експлицитно одговорио на наводе жалиоца да није била обавештена о пресуди Посебне коморе донете против ње.
20. Према наводу жалиоца, њој уопште није уручен примерак пресуде Посебне коморе датиране на 25. октобар 2008. године, чак није ни знала за судски поступак у коме је оспорен њен статус као радника подобног за укључивање на списак радника који су стекли право на проценат удела од приватизације предузећа у коме је радила. Према наводу жалиоца, она је последња сазнала о овом случају путем публикације КПА свог коначног списка од 21. октобра 2007. године. Она наводи да није сазнала да је уклоњена са списка радника који су стекли право на проценат удела од приватизације до тренутка када је сама иницирала контакт са Посебном комором у децембру 2008. године.
21. Члан 45.4 Административног наређења бр. 2006/17 од 6. децембра 2006. године којим се допуњује и замењује Административно наређење УНМИК-а бр. 2003/13 за спровођење Уредбе УНМИК-а бр. 2002/13 о оснивању Посебне коморе Врховног суда Косова за питања која се односе на Косовску повереничку агенцију, налаже да „примерак пресуде мора бити уручен свакој страни у року од тридесет дана од њеног доношења“. У овом предмету, чини се да уручење жалиоцу није извршено до тренутка док се она није обратила Посебној комори у децембру 2008. године.
22. Комисија је мишљења да жалба везана за члан 6 ЕКЉП покреће озбиљна чињенична и правна питања, чије би разрешење требало да зависи од процене меритума. Према томе, Комисија закључује да овај део жалбе није очигледно неоснован у смислу члана 3.3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12.
23. Нису установљени други разлози на основу којих би овај део жалбе био проглашен неприхватљивим.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ ПРИХВАТЉИВОМ.

Андреј АНТОНОВ
Извршни службеник

Марек НОВИЦКИ
Председавајући